

Republika Hrvatska
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE **TRGOVAČKI SUD U SPLITU**
SPLIT

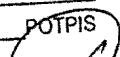
IZ RUKE

Preko pošte

15 -02- 2022

Putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

predano za poštu obično-prep. dne. 10. 02. 2022.
POŠTA ZAGREB R PS 10113
broj primjeraka 3 priloga
taksirano _____ KN POTPIS

Na posl.br : 1.St-19/2015-1011

STEČAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana
Pavla II. 404, OIB: 47079015776

OSNIVAČI I DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

Mišo Teskera, Poljica, Poljička cesta 100 , OIB: 61467721901, dioničar i osnivač stečajnog dužnika
Prof. Darko Filčić, Maruševec, Maruševec 81D, OIB: 79748101175, dioničar,
Dr.sc. Dragutin Matak, Maruševec, Maruševec 81B, OIB: 89297534357, dioničar,
Maro Bore, Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7, OIB: 42497891654, dioničar,
Nikica Maretić, Šibenik, Ivana Meštrovića 33, OIB: 53815532530, dioničar,
Krešimir Mitrović, Bartolići 11, OIB: 48028424035, dioničar i vjerovnik
Pavle Stanišić mag.oec, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563, dioničar

ŽALBA

Zbog:

- Bitnih povreda odredbi parničnog (i stečajnog) postupka
- Pogrešno utvrđeno činjenično stanje
- Povrede materijalnog prava (dioničara stečajnog dužnika)
- NARUŠAVANJE PRAVNE SIGURNOSTI U ZEMLJI

**UVODNA RASPRAVA O ZAKLJUČENJU STEČAJNOG POSTUPKA
DRŽAVNOG PODUZETNIKA
PROTIVNO NAČELIMA VLADAVINE PRAVA I USTAVA RH**

Mi žalitelji ističemo Naslovljenom sudu da nijedan stečajni postupak, a kamoli ovako vođen, ne može biti zaključen prije nego su njegovim tijekom ispunjene slijedeće službene dužnosti stečajnog (prvostupanjskog) suda i odbora vjerovnika:

1. Donošenje rješenja o obustavi prvog stečajnog plana, zajamčeno za Stečajne postupke u zemlji odredbom nacionalnog propisa članak 227. Stečajni zakona (po kojem je vođen ovaj postupak)
2. Otprema svih žalbi, podnesaka, prijedloga za dopuštanje revizije prema višim (naslovljenim) sudovima unutar zemlje i ako je njima postavljeno pravno pitanje od osobite važnosti za opstanak dužnika, i/ili neku njegovu bitnu imovinu – čekanje odluka viših sudova je također obavezno prije zaključenja postupka, osim ako se stečaj ne zaključuje bespravno, ništavno i neustavno kao pobijanim rješenjem
3. Rješavanje od strane stečajnog suca ili nepristranog vijeća prvostupanjskog suda svih pristiglih prigovora stranki postupka kako vjerovnika tako i dioničara dokazano održivog stečajnog dužnika – sudski i profesionalno, gdje i ako treba angažmanom nepristranog tročlanog ili većeg sudbenog vijeća, sudskih ovlaštenih vještaka bez prekršaja u karijeri, porote iz redova javnosti itd.
4. **NALAŽENJE SVIH NEKRETNINA, POKRETNINA, NOVČANIH SREDSTAVA I DRUGE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA** koja se iz određenih razloga ili temeljem dokaza dostavljenih sudu koji vodi stečaj mogu smatrati nestalima, utajenima, zatajenim i slično.
5. Definiranjem svih članova odbora vjerovnika i njihove uloge u odboru te pravnih temelja na kojim su primljeni u tijelo, koje prema službenom tumačenju DORH-a donosi odluke u stečajnom postupku
6. Upriličenje sudskog ročišta za glasovanje o stečajnom planu, posebno onom kojim se održivog dužnika dovodi u lošiji gospodarski položaj nego bi to bio da plana nema, i omogućavanjem i dioničarima stečajnog dužnika da upotrijebe – ukoliko tako odaberu slobodnom voljom – pravo prigovora na stečajni plan koje im jamči upravo Stečajni zakon, članak 333. stavak 3. SZ-a uz 2015. u svezi odredbe iz čl. 441. St. 2. Zakona
7. Stručno nepristrano i profesionalno ispitivanje stvarnog financijsko-gospodarskog stanja da se dužnika ne bi pretjerano dugo zadržalo u stečaju ili rasprodala i ona njegova imovina koja mu služi za proizvodnju i razvoj (poput stakleničkih pogona) koja se ne treba prodavati jer dužnik financijski stoji puno bolje, primjerice zbog nenaplaćenih kratkoročnih pozajmica, potraživanja na ime kratkoročne imovine namijenjene prodaji, neprovedene revalorizacije postojeće dugotrajne imovine itd.

Jer sve ovo zajedno predstavlja otvoren napad na pravnu sigurnost u državi i temeljne vrednote Ustava Republike Hrvatske.

Ustav RH, članak 49. St. 2. kaže:

„Država potiče gospodarski napredak i socijalno blagostanje građana i brine se za gospodarski razvitak svih svojih krajeva“

Pa članak 48. St. 2. kaže:

„nositelji vlasničkih prava i njihovi korisnici dužni su doprinositi općem dobru“.

Članovi odbora vjerovnika su u ovome stečaju neupitno bili korisnici vlasničkih prava Republike Hrvatske, kao najvećeg vjerovnika postupka.

GLAVNA RASPRAVA

II.

Sve pobrojano točkama 1. – 7. glave I. propušteno je odlukama nadležnog stečajnog suda i drugih tijela poput odbora vjerovnika, *namjerno* ili *slučajno*, dokazali smo dosadašnjim predstavkama i žalbama, i dokazujemo ovom žalbom protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu Posl. broj: 1. **St-19/2015-1011** od 25.01.2022. godine (dalje: pobijano rješenje ili pobijani akt)

Dužnost stečajnog suda i upravitelja navedena brojem 7. propuštena je već na samom početku stečaja pa potom kronično kroz punih 6 i dulje godina stečajnog postupka broj **St-19/2015**, unatoč brojnim prijedlozima i upozorenjima stranki i nas dioničara sudu da se opetovano krši članak 51. SZ-a i tako pogoduje ili povezanom poduzetniku ZL Split d.o.o. ili „kreditorima“ Kaštelanskih staklenika d.d. , koji su u postupak stečaja nad državnim održivim poduzetnikom u teškoćama »KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju« (dalje: Dužnik KS) postoji osnovan rizik – prijavili u jesen 2015. godine i one tražbine koje su im prema stranici 42. GFI 2012 (revidiranog od Revizije Split d.o.o.) već isplaćene izravno na račun od strane Dužniku KS povezanog poduzetnika, poznatog kao „Zračna luka Split“ d.o.o.

Nemoguće je da je „Zračna luka Split“ d.o.o. svoje obveze prema Dužniku KS istovremeno ispunjavala na dva međusobno oprečna načina – i izravnom isplatom na račun Dužnika KS i kako reče GFI 2012. str. 42. „izravno kreditorima“ današnjeg stečajnog Dužnika.

Jer bi onda ZL Split d.o.o. tih godina upriličila sebi takve financijske gubitke koji bi bili vrlo uočljivi u njezinim izvješćima.

Dubinskom provjerom GFI-a ZL Split d.o.o. u periodu 2012 – 2016. godina nismo našli indicije da bi taj poduzetnik u danom razdoblju imao trošak od 15,6 milijuna kuna ili više koji je nastao dvostrukom isplatom jednog te istog duga na dvije različite (suprotstavljene) strane postupka restrukturiranja državnog poduzetnika u teškoćama.

Da se ovo pravno pitanje ne razriješi prije zaključenja stečaja otvorila bi se osnovana sumnja na kaznena djela protiv gospodarstva od strane nepoznatih počinitelja koji su sporne tražbine

ponovno protupravno prijavili u (isti) predstečajni i stečajni postupak i djelo prikrivanja takvih kaznenih djela.

Tako da pobijano rješenje mora najmanje toliko dugo biti stavljeno izvan snage dok se ovako važno pravno pitanje ne riješi i ne odagnaju sve sumnje dioničara i javnosti u to da je stečaj „namjerno izazvan“ ili pak – bespravno produljen nakon isteka roka za njegovo završno ročište iz članka 193. st. 5. SZ-a. koji je istekao još u svibnju 2017. godine.

Nije slučajno ministar državne imovine dr. sc. Goran Marić tražio žurno adekvatno rješenje za problem gospodarsko-financijske sanacije i privatizacije „Kaštelanskih staklenika d.d.“

Državna uprava besprijekorno poznaje sve hrvatske zakone, već time što uvijek revno pazi da ih svi građani u zemlji poštuju. Ministarstvo je najbolje znalo da je stečaju St-19/2015 u travnju 2017. godine istječe „rok trajanja“ i da taj postupak Vlada i resor trebaju što prije i kako je 12. Vlada RH predvidjela službenim Planom – uspješno privesti kraju.

Stečajni sud je bio dužan prije ili tijekom stečaja, a najkasnije prije njegova zaključena utvrditi točno koliko je novca ZL Split isplatila „izravno na račune kreditora Kaštelanskih staklenika“, koji su to kreditori i zašto su oni možebitno te iste tražbine prijavili na izvještajnom ročištu u listopadu 2015. godine.

Iz istoga razloga ističemo pred nezavisnim i nepristranim vijećem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske da **Stečajni postupak St-19/2015 za sada još uvijek ne može biti zaključen na pravilan i zakonit način**, niti pobijani prvostupanjski akt može biti sukladan ustavnopravnom poretku RH ili u suglasnosti sa Stečajnim i drugim hrvatskim zakonima, i mnogim odredbama Ustava RH dok se to pravno financijsko pitanje ne riješi na zadovoljavajući način za sve uključene strane, a ne samo nepoznate „kreditore“ koje je novcem državnog poduzetnika tj. proračunskim sredstvima – prema računovodstvenoj usporedbi GFI-ova Kaštelanskih staklenika d.d. u periodu 2012 – 2016. sa pravomoćnim rješenjima Trgovačkog suda u Splitu

„častila“ Zračna luka Split d.o.o.

U stečajevima bi svaki otvoreni konto prije zaključenja postupka trebao biti na nuli.

Ovakvo zaključenje stečajnog postupka predstavlja otklon od odgovornosti za obezvrjeđenje državne imovine i nekretnina Dužnika KS vrijednosti veće od 100.000.000,00 HRK.

U isti mah, pobijano rješenje ima jasne indikacije da služi kao „sredstvo za počinjenje kaznenog djela“ prikrivanja djela protiv gospodarstva i imovine RH i poticanja postojećih svjedoka na odustajanje od mogućih iskaza pred sudovima RH u postupcima za naknadu štete upriličene malim dioničarima dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.“ u stečaju ili drugim odgovarajućim postupcima nadležnih (pravosudnih) tijela.

Riskira se u mogućem istražnom postupku i gubitak materijalnih dokaza o djelu prikrivanja materijalne imovine stečajnog dužnika, koja još nije rasprodana putem diskontnih dražbi koje provodi isto javno tijelo koje je predložilo ovaj stečaj.

I koja imovina na predjelu Resnik ili ona u obliku nenaplaćenih potraživanja i preplaćenih tražbina „kreditorima“ Dužnika KS na današnji dan još uvijek pripada upravo stečajnom dužniku »KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.« u stečaju, tj. njegovim osnivačima i dioničarima.

To je ujedno i razlog zašto pobijano rješenje za sada nije u suglasnosti ni sa Zakonom o obveznim odnosima, ni sa Ustavom RH. A kamoli sa Stečajnim zakonom.

Gospodarstvenika koji očito još ima imovine koja se može upotrijebiti za proizvodnju, stvaranje dodane vrijednosti i otvaranje radnih mjesta se prema Ustavu RH odredbi članka 49. ne može gasiti, brisati iz sudskih registra i slično.

Posebno to ne bi smjeli dopuštati Sudovi Republike Hrvatske, poznajući činjenice da tim modelom suđenja prisiljavaju RH da kao većinski dioničar Dužnika KS povrijedi neku bitnu odredbu Ustava RH poput navedenih, ili onu iz članka 19. Ustava RH, čl. 50. St. 1. Ustava i dr.

Vrlo nezahvalna situacija za prvostupanjski sud, jer neovisnost sudbene vlasti ne poznaje pravo sudova da vrše privolu na RH – da kao vlasnik u nekom slučaju ili sporu ovako vidno ne poštuje svoj Ustav.

Tako da prijedlog nadležnog suda iz točke pobijanog rješenja
, citiramo: „

ima vidne konotacije kaznenog djela protiv imovine Republike Hrvatske, sa uzrokovanjem štete značajne materijalne vrijednosti.

Kada uzmemo u obzir da je isti sud već ranije unosio neistinit podatak u jedan od najvažnijih javnih akata donesenih u ovome stečajnom postupku kod nas žalitelja se stvara opravdana sumnja da su tijela nadležna ovom postupku – Sud i odbor vjerovnika - zauzeli „kartelski“ odnos prema imovini stečajnog dužnika i samom gospodarstveniku KAŠTELANSKI STKALENICI d.d. u stečaju, koji nije zapisan ni jednim slovom nekog hrvatskog zakona ni njima dopušten.

Pobijano rješenje je „sudski pečat“ takvom odnosu odbora vjerovnika prema imovini Republike Hrvatske.

Zauzimanje „kartelskog“ ili pokroviteljskog odnosa prema imovini RH, bilo u stečaju ili izvan njega, je strogo zabranjeno Ustavom RH i Zakonom EU.

Molimo da VTS pobijano rješenje hitno poništi zbog javne poruge pravilima javnog morala i ustavnopravnom poretku naše zemlje.

Ističemo! :

Oprečna je i nerazumljiva tvrdnja suda dana pobijanim rješenjem koja (točka 6. obrazloženja) kaže :

„Sukladno odredbama članka ... stečajni upravitelj ovlašten je nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu ... može unovčiti imovinu dužnika, pa i onu koja se naknadno pronađe..“

Ako Sud već ima ideju da bi se određena imovina mogla „Naknadno pronaći“ onda je nelogično da istovremeno daje nalog brisanja održivog stečajnog dužnika iz sudskog registra, posebno kada znamo da je Ministarstvo državne imovine još krajem 2017. godine Hrvatskom Saboru potvrdilo da će ovaj stečajni dužnik izaći iz stečaja „uspješno“, dakle – kao pobjednik.

Ta konstatacija iz pobijanog rješenja predstavlja i nezakonito raspolaganje imovinom čiji se misteriozni naknadni pronalazak predviđa „čarobnom kuglom“ stečajnog suca (čl. 354. St. 2. t. 4 ZPP) kao i razlog iz članka 354. stavka 2) točke 11. ZPP-a da nepristrano vijeće VTS-a utvrdi postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

III.

Točkom 2. Uvodne rasprave ove žalbe istakli smo da postoji niz naših žalbi i prijedloga za dopuštanje revizije koje je prvostupanjski sud – ako je sudio prema Stečajnom zakonu, odredbi članka 11. stavci 6., 7., 8. i 10. – još odavna trebao otpremiti prema višim sudovima unutar zemlje, naslovljenim tim podnescima.

Bez toga, držimo mi žalitelji oštećeni pobijanim rješenjem, postupak stečaja nad održivim stečajnim dužnikom „KAŠTELANSKI STAKLENICI“ d.d. u stečaju se nikako ne može zaključiti na ispravan i zakonit način, u suglasnosti sa Ustavom RH i pravnom stečevinom naše zemlje.

Ne zalazeći ovom prilikom u mogućnost da su baš tim žalbama i prijedlozima za dopuštenje revizije postavljena pravna pitanja od osobite važnosti za opstanak dužnika, koja bi mogla potaknuti pa i čak i postići spasenje ovog važnog proizvođača osnovnih živežnih namirnica od ekonomske propasti¹ i/ili barem povratiti osnivačima neku njegovu bitnu imovinu, ističemo Naslovljenom sudu da je čekanje da viši sudovi u redovnom sudskom postupku barem daju pravomoćnost „napadnutim“ prvostupanjskim odlukama stečajnog suda neki minimum poštivanja prava svih građana RH na pošteno suđenje, i od velike važnost za očuvanje pravne sigurnosti i pravnog poretka u zemlji koji se bazira na:

- a) **ravnopravnosti svih građana i pravnih osoba pred zakonom**, ali najprije građana
- b) **jednake primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni**
- c) **Nepristranog odlučivanja svih sudova u RH**
- d) **Pravovremene neutralizacije bilo kakvog utjecanja izvršne vlasti na sudbenu**

Mi vidimo da je u stečajnom postupku nad Dužnikom KS prvostupanjski sud „pao“ u pokušajima da uredno ispunja sve zadaće navedene točkama a) – d).

Vidljivo je iz kronologije spisa da je Trgovački sud u Splitu u stečajnom postupku Posl.br. : **St-19/2015** vrlo uredno, marljivo i poštujući pravila iz odredbe čl. 11. SZ-a otpremio višem sudu (VTS-u RH) i žalbe poduzetnika koncesionara nekih pogona Dužnika KS, i **žalbu Grada Splita**.

Mi se osnovoao pitamo zašto tako nije učinjeno sa žalbama osnivača i malih dioničara stečajnog dužnika i neosiguranog stečajnog vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1. te njihovim prijedlozima za dopuštanje revizije pred Vrhovnim sudom, koje otvaraju pitanja od kritičnog značaja za opstanak Dužnika KS.

Slijedeće žalbe i podnesci stranki nisu uredno (ili nikako) dostavljene višim sudovima Republike Hrvatske u stečajnom sudskom postupku nad Dužnikom KS:

1. **Prijedlog Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije dioničara i vjerovnika stečajnog dužnika**, zastupanih po odvjetnici Nikolini Jukić iz odvjetničkog ureda Jukić & partneri jtd. iz Zagreba, podnesen putem interne komunikacije odvjetnika i sudova dana 25. listopada 2021. godine na odluku VTS-a poslovni broj: **PŽ-3184/2021-9** od 24.08.2021., dostavljenog putem e-oglasne ploče istekom dana 25.09.2021.

¹ u koju je gurnut nepravilnim radom odbora vjerovnika, upravitelja i stečajnog suda

2. Žalba (neosiguranog) stečajnog vjerovnika II. viši isplatni reda „Mitrović“ protiv rješenja TS u Splitu poslovni broj: 1. St-19/2015-987 od 29. studenog 2021. godine

3. Žalba malih dioničara stečajnog dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1.St-19/2015-852 od 06.04.2021.

4. Prijedlog Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije vjerovnika stečajnog dužnika Krešimir Mitrovića iz Zagreba na rješenje Visokog trgovačkog suda Poslovni broj: 74 PŽ-4820/2020-2 od 16.11.2021. godine u svezi prvostupanjskog akta St-19/2015-582

Za recentne žalbe osnivača, dioničara i vjerovnika stečajnog Dužnika KS protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl. broj: I. St-19/2015-1007 od 11.01.2022. žalitelji na dan podnošenja ove žalbe još nemaju obavijesti jesu li uredno otpremljene na viši sud.

Uz svo dužno poštovanje cijenjenom vijeću VTS-a RH mi ne vidimo kako pobijano rješenje može ostati u suglasnosti sa Ustavom Republike Hrvatske bez da se izvan snage dok prvostupanjski stečajni sud ne ispuni barem svoju temeljnu službenu dužnost iz članka 11. St. 7. sa navedenim podnescima i žalbama stranki i dioničara održivog stečajnog dužnika, i dok one namijenjene VTS-u ne budu do kraja riješene, te spis vraćen prvostupanjskom sudu. Posebno ne vidimo kako se može zaključiti stečajni postupak što uključuje arhiviranje spisa dok se on nalazi na Visokom ili Vrhovnom sudu i kako će ti sudovi kasnije doći do potrebnog spisa ako on stalno bude putovao između viših sudova i arhiva stečajnog suda.

Odnosno to je sve moguće izvesti samo na jedan način – velikim „pravnim cirkusom“ koji svjedoči o ozbiljnom narušavanju pravne sigurnosti u zemlji, te daljnje korozije ionako osrednjeg povjerenja hrvatskoga naroda u nepristranost rada pravosudnih tijela i sudova.

Mi pitamo sudbeno vijeće VTS-a:

„Što je uredno rješavanje i otpremanje podnesaka i žalbi odvjetnika Vinka Samardžića i Grada Splita višem sudu , dok se istovremeno naše žalbe „gube po spisu“ zbog njegove tobožnje „složenosti i opsega“ nego impresivno **svjedočanstvo pristranosti suda jačim strankama postupka i suviše indiskretna diskriminacija većina nas po našem socijalnome statusu** , redu i pravnoj jačini u postupku, obrazovanju – jer nismo odvjetnici i pravnici i odvjetnici nego obični radni ljudi iz naroda, poduzetnici, veterani, umirovljenici...?

Opisane okolnosti u kojima je doneseno pobijano rješenje time predstavljaju izravan napad i ugrožavanje temeljne vrednote ustavnopravnog poretka dane člankom 3. Ustava naše zemlje i temelj su za podizanje tužbe za zaštitu naših kolektivnih (ljudskih) prava i interesa iz čl.501.a. ZPP, poradi diskriminacije i ometanja nas vlasnika stečajnog dužnika (ili njegovih ostataka) u našoj ustavnoj dužnosti da vazda doprinosimo općem dobru.

Za kraj ovog poglavlja moramo se osvrnuti i na recentno očitovanje stečajnog suca gospodina Velimira Vukovića Predsjednici suda, gospođi Franki Buzov, koje sadrži vidnu povredu našeg ugleda i časti, neprimjerenu za današnje etičke standarde pravosudnih tijela i sudbene vlasti na području EU.

Sudac je u svojem očitovanju Predsjednici suda od 21. siječnja 2022. naveo da „dioničari vrše još neviđen pritisak na ovaj sud“.

Zato što ulažu odredbom članka 11. SZ-a dopuštene pravne lijekove, kako bi spasili stečajnog dužnika – imovinu RH – od trajnog i potpunog obezvrjeđenja uzrokovanog nepravilnim radnjama odbora vjerovnika i prvostupanjskog (stečajnog) suda ?!

Zanimljivo je da iz pozicije stečajnog suca gospodin Vinko Samardžić (založni vjerovnik, bivši odvjetnik Kaštelanskih staklenika d.d.) nije svojim podneskom „vršio pritisak neviđen pritisak na sud“ iako je iz istoga vidljivo da bi najprije ovršio imovinu iz portfelja Dužnika KS na području Grada Splita, pa poslije ipak odustaje od predložene pravne radnje?

Ni druge stranke koje su ulagale jednu ili više žalbi prema tumačenju stečajnog suca očito nisu „vršile neviđen pritisak na stečajni sud“.

Postoji li u smislu temeljne vrednote za tumačenje Ustava RH iz članka 3. Ustava i zajedničkih odredbi Ustava poput onih iz čl. 14 i čl. 26. neka bitna razlika – koju mi kao laici možda ne vidimo - kada odvjetnik koji je u stečaju naplatio milijunsku tražbinu šalje sudu podnesak i kada to rade obespravljeni i oštećeni osnivači i dioničari čija su ljudska i ustavna prava pred Trgovačkim sudom u Splitu od slabe vajde?

Žalitelji navode pred VTS RH da za sada nije potreban odgovor hrvatskog pravosuđa na ovo retoričko pitanje.

No ovom žalbom ipak naglašavamo pred VTS , kao i TS u Splitu da mi nikada i ni na koji način nismo vršili nikakav „pritisak“ na Trgovački sud, nego smo isključivo koristili svoja ustavna i zakonska prava i podnosili žalbe i podneske na koje imamo puno zakonsko pravo, od kojih je sud dobar dio zadržao u svojem posjedu, a neke je kako sada vidimo – čak i propustio transparentno objaviti na e-oglasnoj ploči.

Naš cilj u korištenju dostupnih i Zakonom i Ustavom zajamčenih pravnih lijekova bio je točno ono što je najprije trebao biti cilj tijela koja su vodila stečaj -- osigurati da se do kraja provede od nadležnog Ministarstva obećano „uspješno“ restrukturiranje Dužnika KS.

A što je to bio cilj neodlučnih članova odbora vjerovnika i stečajnih sudaca u ovome stečaju ostaje za vidjeti u razdoblju „post-stečaja“.

IV.

Točkom 1. Uvodne rasprave istakli smo da je u stečajnom postupku propušteno donijeti rješenje o obustavi prvog stečajnog plana (za preustroj stečajnog dužnika) koji je u studenom 2017. godine očito još uvijek postojao, kada je ministar državne imovine dr.sc. Goran Marić pred Hrvatskim Saborom potvrdio da je u provedbi u medijima najavljen „brz izlazak iz stečaja Kaštelanskih staklenika d.d.“ i odgovarajuća privatizacija, a tadašnji tajnik Ministarstva državne imovine, ujedno i član nadležnog tijela koje je donosilo odluke u stečajnom postupku, taj plan preustroja i neograničenog nastavka poslovanja stečajnog dužnika nije javno niti sudski demantirao.

Ističemo Naslovljenom sudu da je sudska obustava prethodnog stečajnog plana kada se donosi novi propisana odredbom članka 227. SZ-a.

Ako prvi stečajni plan za preustroj dužnika prodajom dijela imovine nije obustavljen na zakonski ispravan način, onda ni novi stečajni plan (onaj koji se tek pobijanim rješenjem, u samo

„završnici stečaja“ prvi puta spominje pravim, službenim nazivom) nije mogao biti donesen sukladno Stečajnom i drugim zakonima Republike Hrvatske i EU.

Ne vidimo način da se stečaj zaključi na ispravan način i zakonito ako su prethodno propuštene temeljne vrijednosti i dužnosti jednog stečajnog postupka – sudsko rješenje za obustavu prvog stečajnog plana, saziv javnog sudske ročišta za glasovanje o novom stečajnom planu, i rješavanje prigovora svih stranki kojima SZ jamči prigovor na stečajni plan, tako i prigovora nas iz redova oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika (poziv na čl. 333. St. 3. SZ!)

Krivo je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje da su sve bitne radnje propisane SZ-om koje čine glavni tijek i bit stečajnog postupka u ovom stečaju doista i provedene i da je to poduzimano i izvršeno na zakonit način, a ne izvansudski, da ne kažemo „ispod stola“.

Stečajni postupak kojem fale bitni njegovi dijelovi i elementi, u kojem nije ispravno donesen stečajni plan po kojem je iz nekog razloga u periodu nakon isteka roka iz čl. 193. St. 5. dalje proveden stečajni postupak, ne može biti „zaključen“ sukladno zakonima i Ustavu, sve dok se te radnje prethodno ne sprovedu.

Pobijanim se rješenjem time dopušta nezakonito raspolaganje sastavnim elementima jednog stečajnog postupka, i još gore – pobijanim se rješenjem prividno „ozakonjuje“ neispravno i nezakonito vođen stečajni postupak, koji prema bitnim odredbama SZ-a još nije dovršen kako tvrdi pobijano rješenje.

Činjenično stanje dano pobijanim rješenjem je u potpunosti promašeno. Imovina stečajnog dužnika možda jest unovčena, ali je to izvršeno primjenom postupaka kojih u SZ-u nema ili su se prema odredbama SZ-a – zbog propuštanja određenih Zakonom propisanih radnji – provele proizvoljnim odlukama odbora vjerovnika, **neispravno**, **nelogično**, ekonomski i pravno promašeno ili jednostavno – preuranjeno.

Preuranjenim zaključenjem stečaja i donošenjem pobijanog rješenja iz naslova, povrijeđeno su tako i brojna materijalna prava dioničara i osnivača stečajnog dužnika jer isti nisu do samog zaključenja stečaja dobili priliku da se sukladno odredbi čl. 333. St. 3. SZ-a jasno pravno izjasne o kvaliteti i njihovom viđenju novog stečajnog plana, koji se zapravo u ovome stečaju prvi puta javno obznani svojim službenim nazivom – tek pobijanim rješenjem o zaključenju stečaja. Što je žalitelji drže ironično i licemjerno. A uz to radi se i o nepobitnom dokazu zadržavanja povlaštenih informacija tijekom šest ili više godina trajanja stečaja.

Ozbiljnih povlaštenih informacija.

Osim ako članovi odbora vjerovnika i stečajni sudac prije pravomoćnosti pobijanog rješenja konačno ne daju za pravo podnositeljima žalbe da se najmanje do isteka roka iz čl. 193. St. 5. SZ-a ovaj stečaj nije vodio kao „likvidacijski stečajni postupak“ nego kao „stečaj sa restrukturiranjem“ koje hrvatsko stečajno pravo poznaje i kao stečaj sa preustrojem dužnika.

V.

Točkom 4. Uvodne rasprave iznijeli smo žalbeni razlog za poništenje pobijanog rješenja jer u stečajnom postupku St-19/2015 izvjesno ima još materijalne, dugotrajne imovine u 1/1 vlasništvu Dužnika KS, koja niti je prodana kroz navodni „likvidacijski stečajni postupak“, niti se spominje šta će s njom biti nakon zaključenja stečaja. A po svoj prirodi ona se, nakon što su isplaćeni svi vjerovnici stečajnog postupka, a pobijano rješenje navodi da jesu, ima vratiti osnivačima i dioničarima stečajnog dužnika. Po pobijanom rješenju izlazi da ona stupa u neku vrstu

„nacionalizacije“. Bez pravične naknade preostalim dioničarima koja se jamči člankom 50. St. 1. Ustava, uostalom kao i do sada. Dugotrajna imovina koju je propušteno navesti pobijanim rješenjem:

1. Cca 6000 – 9000 m2 građevinskog zemljišta na predjelu Resnik , prekoputa nove zgrade stajanke Zračne luke Split d.o.o., barem prema usporedbi podataka nastalih u periodu Predstečajne nagodbe i povezanog procesa „restrukturiranja državnog poduzetnika u teškoćama“ i onih iz odluka Trgovačkog suda u Splitu o dosudi nekretnina iz predjela Resnik Zračnoj luci Split d.o.o.

Dokazi se zbog njihove osjetljive prirode i vidno nepravičnog raspolaganja žalbama oštećenih osnivača i malih dioničara Dužnika KS na prvostupanjskom sudu, dostavljaju izravno višem sudu.

Mi žalitelji držimo da je potpuno u suprotnosti sa svim važećim hrvatskim propisima o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, bitnim odredbama Zakona o obveznim odnosima i drugim propisima i pravilima EU koja se tiču privatnog prava i prava osobnog vlasništva, zaključiti stečajni postupak na način da se Dužnik KS „briše iz sudskog registra“ i tako brišu i nestaju i sve vrijednosnice koje je Dužnik KS izdao svojim osnivačima i dioničarima, a koje su jedini stvarni nositelj vlasništva i vlasničkih prava nad svom imovinom koja je ostala u portfelju Dužnika KS nakon što su kroz ekonomski kontraproduktivnu bagatelnu rasprodaju najvećeg dijela njegove imovine i pogona (ranije) namijenjenih nastavku proizvodnje isplaćeni svi vjerovnici.

Pobijano rješenje svojim nalogom da se Dužnik KS obriše iz sudskog registra a vrijednosnice koje predstavljaju vlasničku strukturu stečajnog dužnika i nečije uloge u isto poduzeće u naravi tako grubo i duboko zadire u privatno vlasništvo građana Republike Hrvatske, da slobodno možemo ustvrditi da takav presedan nije viđen u modernijoj hrvatskoj povijesti.

Najbizarnije od svega je što se upravo eminentni i istaknuti predstavnici današnje vlasti „skanjuju“ nad nacionalizacijom koja se provodila za vrijeme komunističke vladavine Jugoslavije. Dok istovremeno dopuštaju da neki sud i članovi odbora vjerovnika (koje su delegirali i resori Vlade RH) provodi jedan vrlo sličan postupak prema imovini osnivača i dioničara održivog stečajnog dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.“ u stečaju.

Time pobijano rješenje, odnosno konačna odluka VTS-a RH o njegovoj opstojnosti, sudskom poništenju ili pravomoćnosti postaje i svojevrsno političko pitanje. Srećom po prvostupanjski sud i odbor vjerovnika, nas dioničare i osnivače stečajnog dužnika medijski populizam ni najmanje ne zanima.

Mi samo želimo da viši sud razmotri sve naše žalbene razloge i uzme u obzir sve materijalne dokaze koje smo pribavili iz postupka, njegovog spisa, kronologija i drugih javnih izvora i medijskih istupanja te službenih priopćenja tijela Vlade i sustava državne uprave.

Do 9000 m2 građevinskog zemljišta na Resniku još uvijek su stvarno vlasništvo očito i dalje održivog stečajnog dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju“, a pobijano rješenje njima tako nezakonito raspolaže da je tako nešto još doista nije viđeno.

Predlažemo višem sudu poništenje rješenja o zaključenju stečajnog postupka zbog razloga iz članka 354. St. 2. točke 4. u svezi čl. 3. St. 3. ZPP u što hitnijem roku.

Osim te materijalne dugotrajne imovine koja izvjesno još nije rasprodana putem brojnih ovršnih postupaka, navodimo da bi u stečaju mogla biti „pronađena“ ili jednostavno – Dužniku pošteno vraćena – i slijedeća financijska imovina:

1. Anuiteti iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog između Dužnika KS i ZL Split d.o.o. koje su određeni „kreditore“ Kaštelanskih staklenika zaprimili izravno na svoj račun sa računa Zračne luke – prema revidiranom GFI za 2012. str. 42. poduzetnika KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. – pa ih još jednom primili kroz stečajni postupak, tražbine II. višeg isplatnog reda, možda i I. višeg reda ako se pod „kreditore“ mislilo i na vjerovnika RH, inače većinskog dioničara stečajnog dužnika.
2. Sav iznos isplaćen sa računa Dužnika KS u korist većinskom dioničaru RH

(i navodno legitimnom vjerovniku dane tražbine), temeljem nezakonito i neustavno donesenog rješenja TS u Splitu Poslovni broj:

1. **St-19/2015- 362** od 08. siječanj 2019. godine, koje nije suglasno sa bitnim odredbama SZ-a, poput onih od članka 177. – 181. St. 1. Zakona po kojem vođen stečajni postupak , te za koju tražbinu do današnjeg dana nije javno objavljena niti dostavljena u sudski spis odluka ministra financija propisana člankom 6. nadležne Uredbe Vlade RH, kao ni Prijedlog savjetodavnog vijeća Ministarstva financija iz kojeg bi se jasno vidjelo da je Ministarstvo financija provelo analizu isplativosti ustrajanja na toj „dopunskoj tražbini s naslova poreznog duga“, vrijednosti veće od 10 milijuna kuna, od koje se tri godine ranije odustalo bez podnošenja pravnih lijekova, i pustilo da pravomoćnim postane rješenje nadležnog stečajnog suda kojim je utvrđeno da tu „uvjetnu“ tražbinu vjerovnika RH ne treba „niti ispitivati“, a stečajni upravitelj gđin Vedran Šeparović ju je prilikom davanja izjava poslovnim medijima u ožujku 2017. godine vidno izostavio iz kalkulacije ukupnih neplaćenih tražbina vjerovnika RH, koje je stečajni upravitelj tom prilikom naveo kao „oko 35 milijuna kuna“.

„Država je vjerovnik sa 35 milijuna kuna i bez nje ne bi mogli uspješno privesti kraju ovaj stečajni postupak“ rekao je Šeparović. Dodao je kako je dobra stvar što postoje zainteresirani za nastavak djelatnosti Kaštelanskih staklenika.. (valjda misleći na državne dužnosnike)

(izvor: Lider, 07.03.2017.)

Kada je ovo stanje ukupnog duga Dužnika KS prema njegovom većinskom dioničaru dano na znanje javnosti, stečajni postupak je već bio trajao nepune dvije godine, a rok za održavanje završnog ročišta – onoga temeljem kojeg je doneseno pobijano rješenje – je istekao svega

30-ak dana nakon te izjave stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića uglednom poslovnom tjedniku.

Teška i vrlo ozbiljna povreda materijalnog prava stečajnog dužnika i njegovih osnivača i dioničara pričinja se pobijanim rješenjem, njegovom odredbom danom točkom II. izrijeka sudskog akta i točkom 5. obrazloženja, da se poslovni subjekt Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju izbriše iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu,

te da time dionice tog Izdavatelja, oznake vrijednosnog papira KSST-R-A, koje su danas jedini stvarni nositelji stvarnog vlasništva nad gore pobrojanom izvjesnom imovinom stečajnog dužnika, budu izbrisane iz depozitarija vrijednosnih papira u RH, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Pobijanim rješenjem se tako pričinja još neviđena šteta za ugled Republike Hrvatske pred njezinim međunarodnim partnerima i ostalim zemljama članicama EU, ukoliko se o ovoj bizarnoj „nacionalizaciji“ imovine koja se prema globalno uvriježenim pravilima ovakve vrste sudskih administrativnih postupaka i prema svim važećim propisima EU, nakon isplate svih vjerovnika stečajnog postupka vraća u ruke suvlasnika dionica Stečajnog dužnika, tj. njegovih osnivača, članova, tj. dioničara. Izvjesno je i podizanje kolektivne tužbe udruženja oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika, pa se postavlja opravdano pitanje da li hir i neobjašnjiva žurba prvostupanjskog suda nakon 6 i po godina vođenja stečaja, dana pobijanom odlukom TS u Splitu da se čim prije zaključi stečajni postupak i održivi stečajni dužnik izbriše iz sudskog registra umjesto da nastavi svoje poslovanje sa preostalom imovinom, ima ikakvu financijsku opravdanost i podlogu u promišljanju dugoročne vizije strateškog napretka i gospodarskog rasta i razvoja Hrvatske?

Lista oštećenih dioničara pokazuje da se radi o cca 500 građana naše zemlje, koji na današnji dan drže više od 15% udjela u Dužniku KS koji pobijano rješenje predlaže jednostavno – izbrisati.

Koliko prvostupanjski sud ishitreno postupa u ovoj pravnoj stvari i da pobijano rješenje jest produkt „hireva nadležnog suca“ prije nego bilo kakvog pravnog i logičkog, a kamoli gospodarskog promišljanja dane sudske odluke najbolje dokazuje da je rješenje o zaključenju stečajnog postupka doneseno istoga dana kada je održano završno ročište stečajnog postupka.

Što je bez presedana u praksi stečajeva u Hrvatskoj, a vjerojatno i šire.

I to je rješenje o zaključenju stečajnog postupka doneseno unutar par sati od početka završnog ročišta vjerovnika u stečaju, a poznato je da je nadležni Trgovački sud u Splitu sa zakazivanjem i održavanjem tog istog završnog ročišta kasnio točno – 4 godine i 6 mjeseci!

Barem ako ćemo procjenjivati ili „suditi“ prema odredbama Stečajnog zakona Republike Hrvatske. Pa ako se sa zakazivanjem završnog ročišta stečajnog postupka već kasnilo 4 godine i 6 mjeseci u odnosu na rok iz čl. 193. St. 5. SZ-a, čemu onda toliko žurba da se stečajni postupak zaključi istoga dana kada je održano to sporno ročište. Stječe se osnovani dojam da se tako žurno donesenim pobijanim rješenjem nastoje prikriti brojne manjkavosti stečajnog postupka, što pravne što ekonomske prirode. U svakom slučaju fascinira preokret tijekom stečajnog postupka iz jednog od najsporijih u povijesti, koji je probijao sve Zakonom propisane rokove u „rekordera“ brzine zaključenja stečaja po održavanju završnog ročišta. Epilog za Guinnessovu knjigu rekorda!

VI.

Pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje dano pobijanim rješenjem da su isplaćeni svi vjerovnici stečajnog postupka. Stečajni sud i stečajni upravitelj još uvijek nisu isplatili vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1.

VII.

Predlažemo da Naslovljeni viši sud zbog svega ovdje navedenoga donese jedinu moguću pravičnu odluku sukladnu Ustavu – onu o poništenju pobijanog rješenja u cijelosti.

Zahvaljujemo Visokom trgovačkom sudu RH na razmatranju naše žalbe i svih žalbenih navoda, razloga i odlučnih činjenica.

Molimo za posebnu pažnju VTS-a prema načelima vladavine prava koja se jamče na području Hrvatske i EU, i također prema poštivanju temeljnih vrednota Ustava naše zemlje.

Sa dužnim štovanjem uvaženom vijeću časnog Suda,

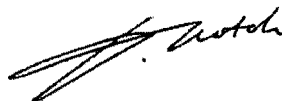
Maro Bore
Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7

Nikica Maretić, veteran Domovinskog rata,
Šibenik,

Dr.sc. Dragutin Matak,
Maruševec, Maruševec 81B
samostalno i za
Prof. Darko Filčić po punomoći

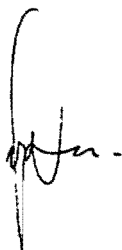
Terezija Mitrović, ing.
Žalbu podnosi po članu obitelji Krešimir Mitroviću

Krešimir Mitrović, dipl.oec.

Mišo Teskera,
osnivač stečajnog dužnika
Poljica, Poljička cesta 100

Pavle Stanišić, MPPI, ACCA, dioničar i povjerenik malih dioničara
Zagreb, Vrbje 7

